



■ SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

První nedělí adventní vstoupíme do mimořádného Svatého roku milosrdenství. Pro tuto událost bude z rozhodnutí papeže Františka poprvé v dějinách otevřena Svatá brána také v diecézích. U nás bude na třech místech:



na 3. neděli adventní poprvé otevřeme Svatou bránu v katedrále; na Svatém Hostýně v noci z 31. prosince na 1. ledna; na Velehradě

24. ledna při pouti k Panně Marii, Matce jednoty křesťanů. Znamením Svatého roku je pouť, kterou každý vykoná podle svých sil, protože pouť je podnětem k obrácení: prostřednictvím Svaté brány se necháme obejmout Božím milosrdenstvím a zavážeme se být milosrdní k druhým jako je Otec k nám. Zvláštní akcent bude na dobu postní. Zakončení Roku bude na Krista Krále (20. listopadu 2016).

Hlavní náplní Roku milosrdenství je víra i to, že má navracet církve k jejímu prvořadému poslání, totiž ve všech aspektech svého pastoračního života být znamením a svědectvím milosrdenství. Papež František napsal: Kéž je v tomto Svatém roce církev ozvěnou Božího slova, které zní mocně a přesvědčivě jako slovo a úkon odpuštění, opory, pomoci a lásky. Ať neúnavně nabízí milosrdenství a je vždy trpělivá v poskytování útěchy a odpuštění.

Kněze vybízím, aby v pátek 11. března 2016 uspořádali ve všech kostelích adorace do pozdních večerních hodin a při nich nabídli příležitost ke svaté zpovědi zvláště těm, kteří chodí málo. Rovněž ať se ve spolupráci s radiem Proglas stanou v sobotu 28. května 2016 spolupořadatelé Národní pouti Svatého roku do Krakova – Łageiwniků.

Papež František nás vyzývá ke skutkům tělesného i duchovního milosrdenství. Využijme služby Charity a zapojme se do budování sítě dobrovolníků jako služebníků milosrdenství.

arcibiskup Jan Graubner



■ PROSINEC

Poslední nedělí měsíce listopadu jsme vstoupili do nového církevního roku. V tomto roce budeme v neděli číst texty dle liturgického roku C. Ve všedních dnech první čtení a responsoriální žalm z 2. ročního cyklu.

■ **Od úterý 1. prosince až do středy 23. prosince** budou v kostele „RORÁTY“. Přesný termín naleznete na jiném místě FZ. Zveme zvláště děti.

■ **Čtvrtek 3. prosince** je v naší diecézi dnem modliteb za kněžská povolání. Pamatujme na tento úmysl ve svých modlitbách.

■ **Na první pátek 4. prosince** bude příležitost ke svátosti smíření od 16 hodin.

■ **V neděli 6. prosince** si ve farnosti připomeneme Den Bible. Sbíрка z této neděle bude rozdělena a zaslána na České katolické biblické dílo a na Českou biblickou společnost.

■ **V neděli 6. prosince** Vás srdečně zveme na Adventní zastavení s hudbou a zpěvem, které proběhne v kostele sv. Vavřince ve Vizovicích. Zajímavý program byl připraven ve spolupráci Centra pro rodinu a ZUŠ Vizovice.

■ **V úterý 8. prosince** prožijeme slavnost Neposvrkněného početí Panny Marie. Mše svatá bude 17:30 hodin. Tato slavnost je zařazena mezi doporučené zasvěcené svátky. Znamená to, že máme tento den prožívat v nedělním slavnostním duchu. Pokud je to jen trochu možné, předpokládá se účast na mši svaté stejně jako v neděli.

■ **V sobotu 12. prosince** pořádá CPR Vizovice od 9 hodin na orlovně ve Vizovicích duchovní obnovu pro lidi žijící v manželství.

■ **V sobotu 12. prosince** proběhne v kostele sv. Jana Nepomuckého ve Všemíně Adventní modlitba mládeže. Podrobnější informace naleznete na plakátku.

■ **V sobotu 12. prosince** bude první zvláštní

příležitost ke svátosti smíření před vánočními svátky. Všechny termíny příležitostí ke zpovědi naleznete v tabulce.

■ **V neděli 13. prosince** bude v kostele od 17 do 18 hodin příležitost k adoraci. Tentokrát adoraci povedou ženy ze skupinky Modlitby matek. Srdečně jsou zvány všechny maminky, které se chtějí modlit za své děti.

■ **V neděli 20. prosince** bude pravidelná sbírka na potřeby farnosti.

■ **V sobotu 26. prosince** v 15 hodin jste zváni na tradiční vánoční koncert VIZOVSKÉHO JURÁŠE v kostele sv. Vavřince ve Vizovicích.

■ **V neděli 27. prosince** o svátku Svaté Rodiny se bude konat při mši svaté obnova manželského slibu.

■ **Ve čtvrtek 31. prosince** proběhne od 19:30 na orlovně společenský večer, během kterého se důstojně rozloučíme se starým kalendářním rokem. Na společenský večer Vás srdečně zve Orel Vizovice, mládež farnosti a společenství manželů.

■ CENTRUM PRO RODINU

Na měsíc prosinec připravujeme:

4.12. - Mikulášská nadílka (v kostele)

6. 12. - Adventní zastavení s hudbou a zpěvem v kostele sv. Vavřince

7. a 14. 12. vždy v 15 hodin - Kroužek vaření pro děti. V tyto dny budeme zkoušet vánoční recepty.

12. 12. od 9 hodin - Adventní duchovní obnova pro lidi žijící v manželství (můžou přijít i jednotlivě) na orlovně ve Vizovicích. Povede ji P. Emil Matušů, SDB. Ukončení mší svatou v 17:30 kostele. Pro rodiny nabízíme hlídání dětí. Více na plakátku pod věží kostela nebo na webu Centra.

Klub maminek Ptáčata zve mezi sebe maminky s dětmi. Setkáváme se každý čtvrtek od 9:30



do 11:30 na orlovně. V měsíci prosinci budeme mít tento program:

3. 12. - Adventní nadšení, Mikulášské soutěžení

10. 12. - Zimní tvoření s dětmi

17. 12. - Pečeme vánoční cukroví (maminky můžete přinést ochutnávku vašich osvědčených receptů)

Přejeme všem požehnaný Advent a společně prožítou radost z Narození Pána v kruhu rodiny. Bc. Hana Puype a Hana Radoňová - pastorační pracovnice CPR Vizovice s pobočkou ve Štípe.

OREL VIZOVICE



Na tento měsíc plánujeme besedu pro mladé s názvem **Víra v 21. století**. Termín i podrobnosti budou upřesněny.

V pondělí 28. prosince se uskuteční na orlovně **Vánoční turnaj ve stolním tenise pro všechny věkové kategorie**. Registrace všech soutěžících proběhne v 9 hodin.

Na závěr roku - ve čtvrtek 31. prosince pořádáme spolu se společenstvím manželů **silvestrovský večer** na orlovně.

Kapacita kroužku stolního tenisu je již naplněna.

NEMOCNICE MILOSRDNÝCH BRATŘÍ VIZOVICE



V úterý 8. prosince očekáváme vzácnou návštěvu. Do naší nemocnice zavítá nejvyšší představený řádu Milosrdných bratří, generální převor P. Jesus Etayo Arrondo. Spolu s ním přijede i nově ustanovený provinciál rakouské provincie br. Joachim Mačejovský a provinční delegát českomoravské provincie br. Martin Macek. V 11 hodin se uskuteční v nemocniční kapli Panny Marie Dobré rady mše svatá, na kterou vás srdečně zveme.

Ing. Zdeňka Vlčková - ředitelka

POZVÁNÍ PRO DĚTI

V adventní době budou jako obvykle bývát roráty - nejen pro školáky. Ráno bude po rorátech

pro děti připravena na faře snídaně. Poté - pokud bude třeba, budou děti odvedeny do školy. Prosíme, kdo má, aby si s sebou přinesl lampičku nebo lucerničku. Stejně jako každý rok je pro děti připraveno také adventní snažení.



RORÁTY V ADVENTNÍ DOBĚ

1.12.	úterý	v 7,00
2.12.	středa	v 7,00
4.12.	pátek	v 17,30 roráty+mše sv.
9.12.	středa	v 7,00
11.12.	pátek	v 17,30 roráty+mše sv.
15.12.	úterý	v 7,00
16.12.	středa	v 7,00
18.12.	pátek	v 17,30 roráty+mše sv.
22.12.	úterý	v 7,00
23.12.	středa	v 8,00 roráty+mše sv.

PRODEJ KALENDÁŘŮ

Stejně jako v předchozích letech máte možnost si v sakristii zakoupit kalendáře na příští rok. V nabídce jsou kalendáře stolní, nástěnné i ke čtení. Kalendáře budou v nabídce do poloviny prosince.

REDAKČNÍ RADA FARNÍHO ZPRAVODAJE

Od tohoto čísla našeho farního časopisu se rozšířila jeho redakční rada o jednoho člověka - nově se bude podílet na přípravě a vzniku Farního zpravodaje PhDr. Miroslav Jaroščík. Bude připravovat pravidelné rubriky Církevní humor a Představujeme DVD. Moc děkuji nejen jemu, ale i Mgr. Elišce Kořenkové za ochotu a čas tímto způsobem věnovaný naší farnosti. Kež si Bůh použije také tento prostředek k šíření a prohlubování křesťanství v našem regionu.

■ VÝSTAVA BETLÉMŮ V LOUČCE

Občanské sdružení Vojenské muzeum Loučka - Pearl Harbor ve spolupráci se Spolkem pro výstavbu kaple v Loučce, SK Loučka, hnutím Josefové z Loučky a Řádem bosých bratří blahoslavené Panny Marie z hory Karmel si Vás dovolují pozvat na 4. ročník výstavy betlémů, který se uskuteční v muzeu v Loučce. Expozice bude otevřena v pátek 4. 12. od 17 do 20 hodin, v sobotu 5. 12. od 9 do 18 hodin a v neděli 6. 12. od 9 do 16 hodin.

ÚMYSL SPOLEČENSTVÍ ŽIVÉHO RŮZENCE NA MĚSÍC PROSINEC

Aby křesťanské rodiny byly místem
růstu duchovních povolání.

■ DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ AG V KROMĚŘÍŽI

V sobotu 5. prosince proběhne od 9 do 12 hodin na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ. Všechny informace o podmínkách pro přijetí a také o přihláškách ke studiu naleznete na adrese www.agkm.cz

■ ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA V DOLNÍ LHOTĚ

V sobotu 5. prosince se uskuteční od 9 hodin v Dolní Lhotě duchovní obnova s P. Tomášem Stroganem. Přednášky se budou konat v kulturním domě, mše svatá a poté adorace s večerem chval bude v 17:30 v kostele Panny Marie Karmelské. Občerstvení a hlídání dětí zajištěno, možnost objednání obědů na tel. 732 718 408 do 30. listopadu, cena 80 Kč.

■ PRO DĚTI, KTERÉ ODEŠLY PŘILÍŠ BRZY

Zveme rodiče, kterým zemřelo dítě, 3. adventní neděli 13. prosince na mši svatou v bazilice na Svatém Kopečku u Olomouce. Zváni jsou i příbuzní a přátelé těchto rodin. Začátek je

v 15 hodin, setkání zahrnuje mši svatou za tyto děti a jejich rodiny a jednoduchý doprovodný program, včetně společného setkání a sdílení se po mši svaté. Prosíme účastníky, aby si s sebou přinesli svíčku (případně lucerničku) a pokud chtějí, i fotografii dítěte. Bližší informace www.rodinnyzivot.cz, kontaktní osoba: Marcela Řezníčková nebo Alena Večeřová, tel 587 405 250-1, reznickova@arcibol.cz a vecerova@arcibol.cz

■ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tříkrálová sbírka proběhne v našem městě a okolí v sobotu 9. ledna 2016. Věříme, že jak dárci, tak i děti a vedoucí skupinek opět pomohou. Všem již předem děkuje Charita Zlín a Centrum pro rodinu Vizovice.

■ RODINNÝ ŽIVOT 5/2015

Drobné radosti, velké proměny, nečekaná rozuzlení - zázraky v rodině mají, jak dokládá předvánoční číslo časopisu Rodinný život, nespočet podob. Vždy jsou oslavou skutečného života. Dva manželské páry v rozhovorech vypráví o svých osobních konverzích, zcela hmatatelných projevech Boží přízně i událostech, které se odehrály v pravý čas. Víte, že se nepříznivé okolnosti mohou stát milostí? Začtete se do povídky Eduarda Martina. Paní Magda Strejčková prožila neobvyklou duchovní obnovu při pohřbu své vrstevnice a rozhodla se začít osobní projekt s názvem Den s Přidanou Hodnotou. Nejde o to zázraky dělat či vyhledávat, ale být k nim vnímaví. Jak se této vnímavosti učit? Vezměte si na pomoc hrst fazolí, radí Eva Muroňová. Anděl Cherubín děti provede tajemstvím proměnění chleba a vína při mši svaté. V časopise se seznámíte s další inspirativní manželskou dvojicí. Nechybí betlémská pohádka na dobrou noc, voňavý recept, křížovka, soutěže, hry a informace o připravovaných akcích.

Časopis naleznete ve stojanu v přízemí fary.

■ PŘEDVÁNOČNÍ PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ VE VIZOVICÍCH

Den	Hodina	Zpovídá
Sobota 12.12.	16:00 – 17:30	P. Jindřich
Čtvrtek 17.12.	16:00 – 17:30	P. Jindřich
Pátek 18.12.	16:00 – 17:30	P. Jindřich
Sobota 19.12.	15:00 – 17:30	cizí zpovědník

■ BOHOSLUŽBY VE VÁNOČNÍM OBDOBÍ

	Vizovice	Bratřejov	Jasenná
Čt 24.12.	15:00, 22:00	24:00	20:00
Pá 25.12.	9:00	10:30	7:30
So 26.12.	9:00	9:30	7:30
Čt 31.12.	15:30	16:00	-
Pá 1.1.	9:00	10:30	7:30

■ OTEVŘENÍ KOSTELA BĚHEM VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

Pátek 25. 12. 14:00 - 18:00

Sobota 26. 12. 14:00 - 17:00, Koncert VIZOVSKÉHO JURÁŠE v 15:00 hodin.

■ 15. prosince oslaví své 47. narozeniny

P. Mgr. Gregorz Kotynia (pastorační praxe 1992/93)

Přejeme mu hojnost Božího požehnání, milostí, darů Ducha svatého, ochranu Panny Marie a také přimluvu jeho patronů. Vzpomeňte na něj ve svých modlitbách.

■ PASTÝŘSKÝ LIST ADVENT 2015

Draží bratři a sestry,
dnešním dnem vstupujeme do mimořádného Svatého roku milosrdenství. Začínáme advent, který nás připravuje na příchod Spasitele. Ten přichází jako zachránce. V Něk nám Bůh nabízí milosrdenství, které je větší než každý hřích. To je důvod skutečné naděje.

Boží moc však respektuje svobodu každého z nás. Uzdravující sílu Božího milosrdenství zakusí ten, kdo uznává, že není dokonalý, že Boží milosrdenství potřebuje a prosí o ně.

Možnost odpuštění ve zpovědi se nabízí všem, i těm, kdo nebyli u zpovědi velmi dlouho. Mimořádnou příležitost ke smíření s Bohem a církví mají všichni, kteří církev opustili, nebo upadli do církevních trestů. Všichni zpovědníci

blahopřání



pastýřský list



mají pro tento rok právo rozhřešit hříchy vyhrazené biskupovi. Od začátku doby postní budou mít vybraní kněží v katedrálách a při lidových misiích možnost rozhřešit i hříchy vyhrazené papeži. Nebojte se oslovit své duchovní pastýře, kteří Vám rádi poradí a pomohou.

Mimořádnou příležitost nabízím všem, kteří nemají pokřtěné děti pro jakékoliv komplikace nebo zanedbání či nedorozumění. Jedinou podmínkou pro křest dětí bude upřímný úmysl jim také předat víru a ve víře je vyučit. Kromě stálé možnosti ve všech farnostech bude společná příprava rodičů na křest dětí ve všech děkanátních městech. Příprava začne po Vánočích a bude uzpůsobena situaci žadatelů. Těm rodičům, jimž samotným chybí náboženská výchova, bude nabídnuta pomoc.



Podobně mohou dospělí kromě svých farností i v děkanských kostelích využít příležitost přípravy ke křtu či prvnímu svatému přijímání a biřmování nebo najít pomoc při návratu k přijímání svátostí třebaš po dlouhé době.

Na odpuštění od Boha i církve bychom všichni měli odpovědět odpuštěním všem, kteří se nějak provinili proti nám. Spustit uzdravující lavinu odpuštění! Rok milosrdenství nás zve, abychom ukončili staré spory, odpustili staré křivdy a smířili se se všemi. Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je základním rysem křesťanské kultury, je nejzřetelnějším výrazem milosrdné lásky a barometrem věrohodnosti naší víry. Odpuštění je však třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to doctýchný zaslouží. Odpuštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští. Hlavním důvodem pro odpuštění je, že Bůh odpustil nám.

Abychom se taky sami stali nástrojem Božího milosrdenství, budeme si během roku často připomínat skutky tělesného i duchovního milosrdenství. Budeme se v nich prakticky procvičovat, jeden druhého povzbuzovat. Velmi se těší na to, že se v našich farnostech naučíme v této věci spolupracovat a dobré skutky organizovat, že rozkvetou služba dobrovolníků Charity. Pracovníky Charit prosím, aby se ujali iniciativy. Rok milosrdenství je mimořádnou příležitostí právě pro Charitu, jejíž jméno česky znamená *milosrdná láska*.

Osobním vrcholem Roku milosrdenství pro každého z nás bude putování ke Svaté bráně, která

poprvé v dějinách bude z rozhodnutí papeže Františka otevřena v diecézích. V Arcidiecézi olomoucké to bude v katedrále a bazilikách na Velehradě a na Svatém Hostýně. Po opravdové přípravě, k níž patří obrácení, pokání a smíření, projdeme Svatou branou jako kající poutníci, kterým už byly odpuštěny hříchy a oni přicházejí prosit o odpuštění trestů za ně.

V olomoucké katedrále bude otevřena Svatá brána na 3. neděli adventní při mši svaté, kterou zahájíme v kostele Panny Marie Sněžné v 10 hodin a průvodem půjdeme do katedrály, kde se otevře Svatá brána. K této mimořádné bohoslužbě Vás srdečně zvu. Na Svatém Hostýně otevřeme Svatou bránu v noci ze Silvestra na Nový rok a na Velehradě při pouti k Panně Marii, Matce jednoty křesťanů, která se koná v neděli 24. ledna.

Drazí bratři a sestry, dnes vstupujeme do adventu, doby intenzivní přípravy na příchod Spasitele, který je darem Otcova milosrdenství. Objevujme hodnotu ticha a mlčení, v němž nasloucháme Božímu slovu, rozjímáme o něm a přijímáme ho za své tak, že ono vytváří náš vlastní životní styl. Heslem tohoto roku je Ježíšova výzva: „*Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.*“ (Lk 6,36) Kéž se toto Ježíšovo slovo vtělí do našeho života, myšlení a skutků. Pak bude Spasitel nově přicházet do našich rodin i do dnešního světa a ukáže se jako zachránce.

K tomu každému z Vás žehná a všechny o modlitbu prosí

arcibiskup Jan

aktuální téma



FARNÍ DEN BIBLE

Vážení přátelé, v červnu letošního roku se konalo 9. plenární shromáždění Katolické biblické federace, jejímž členem je také České katolické biblické dílo. V závěrečném poselství se biblická

díla z celého světa zavazují, že přispějí k slavení Svatého roku milosrdenství vypracováním biblických materiálů o milosrdenství. I České katolické biblické dílo se zapojí do těchto aktivit. Biblické dílo se dlouhodobě věnuje tématům,

kteřá souvisí s rodinou a jejími problémy; snaží se přispívat podle svých možností k evangelizaci současné evropské kultury. Ke konkrétní náplni naší práce patří biblické duchovní obnovy a kurzy výroby biblických postaviček. V minulém roce jsme uspořádali kurzy ve 35 farnostech různých diecézí České republiky, kterých se zúčastnilo na 1 200 lidí.

Biblické dílo usiluje o to, aby Písmu svatému správně porozuměli všichni, kdo mají o četbu Bible zájem. Prakticky to znamená zajišťování mnoha aktivit, nemalé přípravy a vedení administrativy.

Chci dnes opět každému z Vás poděkovat za Vaše modlitby i finanční podporu Biblického díla; z loňské sbírky jsme obdrželi 670 000 Kč a finanční prostředky jsme využili k realizaci biblického apoštolátu. Dnes vás opět prosím o Vaši podporu pro příští rok.

Užitečné náměty pro slavení Dne Bible, český překlad závěrečného poselství 9. plenárního shromáždění Katolické biblické federace a další informace o našich aktivitách se nacházejí na internetových stránkách www.biblickedilo.cz.

S vděčností za Vaši podporu a přáním hojných milostí ze života s Písmem svatým Vám žehnám

Dominik kardinál Duka OP
předseda správního výboru ČKBD

Sir Walter Scott (1771-1832), proslulý anglický spisovatel, je autorem celé řady knih známých v celém světě. Měl knihovnu s deseti tisíci svazky. Když ležel na smrtelné posteli, řekl svému zeti Lockhartovi: „Podejte mi knihu!“ Ten se otázal, kterou knihu má na mysli. Scott odpověděl: „V tak těžké chvíli jest jenom jedna kniha, kterou je možné nazvat skutečnou knihou – Bible!“

Dny Bible se letos konají již po patnácté. Vyhlájuje je Česká biblická společnost společně s křesťanskými církvemi v ČR. Dny Bible nejsou jen ekumenickou sbírkou na podporu překladů v chudých zemích, ale také příležitostí k připomenutí významu Písma. V našich farnostech proběhne sbírka na tento účel v neděli 6. prosince.

BULA, KTEROU SE VYHLAŠUJE MIMOŘÁDNÉ JUBILEUM BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

František, římský biskup a služebník Božích služebníků, všem, kdo čtou tento list:

Milost, milosrdenství a pokoj!

1. Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. Tajemství křesťanské víry je očividně shrnuto v tomto slově. Milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském. „Nekonečně milosrdný“ (Ef 2,4) Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno „Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného“ (Ex 34,6), různými způsoby a v mnoha dějinných momentech dával

papežská bula



nadále poznávat svoji božskou přirozenost. V „plnosti času“ (Gal 4,4), když bylo podle jeho plánu spásy všechno připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku definitivně. Kdo vidí jeho, ten vidí Otce (srov. Jan 14,9). Ježíš Nazaretský svým slovem, svými činy a celou svojí osobou zjevuje Boží milosrdenství.

2. O milosrdenství potřebujeme rozjímat neustále. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství Nejsvětější Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v srdci

každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, jehož v životě potkává. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme navždy milováni i navzdory hranicím způsobených naším hříchem.

3. Jsou chvíle, kdy jsme ještě silněji vyzýváni, abychom upírali svůj zrak k milosrdenství, a tak se stávali účinným znamením Otcova jednání. Proto jsem vyhlásil *Mimořádné jubileum milosrdenství* jako dobu příhodnou pro církev, aby umožnila věřícím vydávat silnější a účinnější svědectví.

Svatý rok bude zahájen 8. prosince 2015 na slavnost Neposkrvněného početí. Tato liturgická oslava ukazuje, jak Bůh jedná již od počátku našich dějin. Po hříchu Adama a Evy nechtěl Bůh ponechat lidstvo samotné a napospas zlu. Proto pojal do své mysli a vyvolil Pannu Marii, svatou a neposkrvněnou v lásce (srov. Ef 1,4), aby se stala Matkou Vykupitele člověka. Na tíži hříchu odpovídá Bůh plností odpuštění. Milosrdenství bude vždycky větší než každý hřích a Boží lásce, která odpouští, nemůže nikdo klást meze. Na slavnost Neposkrvněného početí mi bude potěšením otevřít Svatou bránu. V tomto případě půjde o *bránu Milosrdenství*, kde každý, kdo tudy vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpouští a dodává naději.

Následující neděli, třetí adventní, bude otevřena Svatá brána v římské katedrále, v bazilice sv. Jana v Lateráně. A potom bude následovat Svatá brána i v ostatních papežských bazilikách. Stanovuji, aby o této neděli v každé místní církvi – v její katedrále, která je mateřským chrámem pro všechny věřící anebo v konkatedrále či v jiném kostele zvláštního významu – se *brána Milosrdenství* otevřela na celý Svátý rok. Podle rozhodnutí ordináře ji bude možno otevřít také v jiných svatyních, které jsou cílem mnoha poutníků, jejichž srdcí se na těchto posvátných místech často dotýká milost a na-

cházejí zde cestu k obrácení. Každá místní církev tak bude přímo zapojena do Svatého roku jakožto mimořádného momentu milosti a duchovní obnovy. Proto se jubileum bude slavit v Římě stejně jako v místních církvích a stane se viditelným znamením společenství celé církve.

4. Zvolil jsem datum 8. prosince, které v nedávných dějinách církve nabylo velkého významu. Svatou bránu totiž otevřu v den padesátého výročí zakončení Druhého vatikánského ekumenického koncilu. Církev cítí, že je třeba tuto událost uchovávat v živé paměti. Tehdy začala nová etapa jejich dějin. Otcově shromáždění na koncilu silně pocítili – jako opravdové vanutí Ducha – požadavek mluvit k lidem své doby o Bohu srozumitelnějším způsobem. Byly zbořeny hradby, které příliš dlouho uzavíraly církev do privilegované pevnosti, a nadešel čas zvěstovat evangelium nově. Nastala nová etapa neustálé evangelizace. Pro všechny křesťany je novým závazkem, aby svoji víru dosvědčovali s větším nadšením a přesvědčením. Církev pocítila odpovědnost, že má být ve světě živým znamením Otcovy lásky.

Vybavují se nám významná slova svatého Jana XXIII. při zahájení koncilu, jimiž ukázal, kudy je třeba jít: „Kristova nevěsta chce nyní raději podávat lék milosrdenství než sahat po těžkých zbraních. ... Katolická církev, zatímco pozvedá tímto ekumenickým koncilem pochodeň katolické pravdy, se chce jevit jako nejlaskavější matka pro všechny, dobrotivá, trpělivá a vedená milosrdenstvím a dobrotou vůči těm dětem, které jsou od ní odloučeny.“ Ke stejnému horizontu odkazoval také blahoslavený Pavel VI., který při zakončení koncilu řekl: „Chceme podotknout, že náboženstvím našeho koncilu byla především láska (caritas)... Starobylý příběh Samaritána byl paradigmatickým spirtuality tohoto koncilu... Modernímu světu se od koncilu dostávalo proudu sympatií a úžasu. Ano, poukázalo se na omyly, protože si to žádá láska stejně tak jako pravda, ale lidem se dostá-

valo jen povzbuzení, úcty a lásky. Namísto deprimujících diagnóz vyslal koncil soudobému světu povzbuzující pomoc a namísto neblahých předpovědí poselství důvěry; jeho hodnoty nejenom respektoval, ale vážil si jich, jeho snahy podpořil a jeho očekávání očistil a požehnal... A ještě něco bychom měli zdůraznit: veškeré toto věroučné bohatství se orientovalo jediným směrem, a sice tak, aby sloužilo člověku – lze říci člověku ve všech jeho životních podmínkách, ve všech jeho slabostech a ve všech jeho potřebách.“

S pocity vděčnosti za vše, co církev obdržela, a s odpovědností za úkol, který nás očekává, projdeme Svatou branou v plné důvěře, že nás provází Zmrtvýchvstalý Pán, jenž je nám v našem putování stálou oporou. Duch Svatý, který vede kroky svých věřících, aby spolupracovali na díle spásy uskutečněné Kristem, ať vede a podporuje Boží lid a pomáhá mu, aby mohl kontemplovat tvář milosrdenství.

5. Jubilejní rok bude zakončen liturgickou slavností Krista Krále 20. listopadu 2016. V tento den, po uzavření Svaté brány, budeme naplnění pocity vděčnosti a díky vůči Nejsvětější Trojici za to, že nám darovala tak mimořádný čas milosti. Svěříme život církve i celé lidstvo a nezměrné veškerenstvo Kristu Pánu, aby jako jitrní rosu uděloval své milosrdenství dějinám, o jejichž plodné utváření budou všichni v nejbližší budoucnosti usilovat. Jak jen si přeji, aby budoucí roky byly prostoupeny milosrdenstvím a abychom my šli vstříc každému člověku a přinášeli mu dobrotu a Boží něhu! Kež ke všem, věřícím i vzdáleným, dojde balzám milosrdenství jako znamení Božího království, které je již mezi námi.

6. „Je vlastní Bohu, že prokazuje milosrdenství, ve kterém se obzvláště projevuje jeho všemohoucnost.“ Tato slova svatého Tomáše Akvinského ukazují, že božské milosrdenství není vůbec znamením slabosti, nýbrž spíše kvality Boží všemohoucnosti. A proto liturgie v jedné

z nejstarších vstupních modliteb praví: „Bože, ty ukazuješ svou všemohoucnost nejvíce tím, že se smilováváš a nenecháváš nás bez pomoci.“ Bůh bude navždy v dějinách lidstva tím, který je přítomný, blízký, prozíravý, svatý a milosrdný. „Trpělivý a milosrdný“ je dvojí přívlastek, který se ve Starém zákoně často objevuje při popisu Boží přirozenosti. To, že je milosrdný, se odráží v mnoha událostech dějin spásy, kde jeho dobrota převažuje nad trestem a záhubou. Tuto velkolepost božského jednání ukazují obzvláště žalmy: „On odpouští všechny tvé viny, on léčí všechny tvé neduhy. On vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věncí láskou a slitováním“ (Žl 103,3-4). Ještě výslovněji potvrzuje konkrétní znaky milosrdenství další žalm: „Zjednává právo utlačeným, dává chléb lačným. Hospodin vysvobozuje vězně, otvírá oči slepým, napřimuje sklíčené, miluje spravedlivé, chrání přistěhovalce, podporuje sirotka a vdovu, ale mate cestu bezbožníků“ (Žl 146,7-9). A konečně i další žalmistova slova: „Uzdravuje ty, jimž puká srdce, a jejich rány uzdravuje... Pokorné Hospodin pozvedá, bezbožné však ponižuje k zemi.“ (Žl 147,3.6) Boží milosrdenství zkrátka není nějaká abstraktní idea, nýbrž konkrétní skutečnost, která zjevuje jeho lásku, podobně jako otec a matka jsou dojata svým dítětem až do hloubi svého nitra. Je opravdu na místě říci, že jde o „niternou“ lásku. Pramení v nitru jako hluboké přirozené citění tvořené něhou, soucitem, shovívavostí a odpuštěním.

7. „Jeho milosrdenství trvá na věky“ – tento refren se ve 136. žalmu opakuje po každém verši a přitom se vypravují dějiny Božího zjevení. Moc milosrdenství dává veškerému starozákonnímu dění hluboce spásonosnou hodnotu. Milosrdenstvím se dějiny Boha s Izraelem stávají dějinami spásy. Neustálým opakováním slov „jeho milosrdenství trvá na věky“, jako v tomto žalmu, se jakoby chce prolomit kruh prostoru a času a všechno má být zasazeno do věčného tajemství lásky. Chce se tím takřka říci, že nejenom

v dějinách, ale navěky bude člověk pod ustavičným milosrdným Otcovým pohledem. Nikoli náhodou zařadil izraelský lid tento žalm, nazývaný *Velký hallel*, do svých nejvýznamnějších liturgických svátků.

Ježíš se tento žalm o milosrdenství modlil před svým umučením. Dosvědčuje to evangelista Matouš, když říká, že „potom, co zazpívali chvalozpěv“ (26,30), vyšel Ježíš se svými učedníky na Olivovou horu. Když ustanovil eucharistii jako trvalou památku na sebe a svoji Paschu, symbolicky vložil tento vrcholný úkon Zjevení do světla milosrdenství. V témže horizontu milosrdenství prožíval Ježíš svoje umučení a svoji smrt, vědom si obrovského tajemství lásky, které se naplnilo na kříži. Vědomí, že tento žalm se modlil sám Ježíš, jej činí pro nás křesťany ještě důležitějším a zavazuje nás k přijetí tohoto refrénu do naší každodenní modlitby chval: „Jeho milosrdenství trvá na věky.“

8. S pohledem upřeným na Ježíše a na jeho milosrdnou tvář můžeme zachytit lásku Nejvyšší Trojice. Posláním, které Ježíš obdržel od Otce, bylo zjevit tajemství božské lásky v jeho plnosti. „Bůh je láska“ (1 Jan 4,8.16), prohlašuje evangelista Jan poprvé a jako jediný v celém Písmu svatém. Tato láska je nyní viditelná a hmatatelná v celém Ježíšově životě. Jeho osoba není nic než láska, nezištně se dávající láska. Jeho vztahy k lidem, kteří jej obklopují, vyjevují něco jedinečného a neopakovatelného. Znamení, která činí, zejména vůči hříšníkům, chudým, vyloučeným, nemocným a trpícím lidem, jsou znamením milosrdenství. Všechno v něm mluví o milosrdenství. Nic v něm nepostrádá soucit.

Když Ježíš pozoroval u množství lidí, kteří jej následovali, jejich únavu a vysílení, skleslost a dezorientaci, zakoušel v hloubi srdce s nimi silný soucit (srov. Mt 9,36). Silou této soucitné lásky uzdravoval nemocné, kteří mu byli přinášeni (srov. Mt 14,14), a několika chleby a rybami nasytil velké zástupy (srov. Mt 15,37).

Ve všech těchto okolnostech bylo Ježíšovo srdce pohnuto právě milosrdenstvím, se kterým četl v srdci těch, s nimiž mluvil, a odpovídal na jejich nejoprávněnější potřeby. Když potkal vdovu z vesnice Naim, která provázela svého jediného zesnulého syna ke hrobu, pocítil obrovský soucit s nezměrnou bolestí této plačící matky a jejího syna vzkřísil, aby jí ho vrátil (srov. Lk 7,15). Poté, co vysvobodil posedlého v Geraze, pověřil jej posláním: „Jdi domů ke své rodině a vypravuj jim, jak veliké dobrodiní ti Pán prokázal a jak se nad tebou smiloval.“ (Mk 5,19) Také Matoušovo povolání zapadá do perspektivy milosrdenství. Když Ježíš procházel kolem Matoušovy celnice, jejich zraky se střetly. Pohledem plným milosrdenství Ježíš tomuto muži odpustil hříchy, překonal odpor ostatních učedníků a jeho, hříšníka a celníka, si zvolil za jednoho z Dvanácti. Když svatý Beda Ctihodný komentoval tento evangelní výjev, napsal, že Ježíš pohlédl na Matouše se slitováním a vyvolil jej: *miserando atque eligendo*. Tato slova na mne vždycky působila, takže jsem si je vzal za své heslo.

9. V podobenstvích o milosrdenství Ježíš zjevuje přirozenost Boha, kupříkladu tam, kde se Otec nevzdává, dokud soucitem a milosrdenstvím neodstraní hřích a nepřemůže odpor. Známe zvláště tři taková podobenství: o ztracené ovci, o ztracené minci a podobenství o otci a dvou synech (srov. Lk 15,1-32). Bůh je v těchto podobenstvích vždycky představován jako plný radosti, zvláště když odpouští. Nacházíme v nich jádro evangelia i naší víry, protože milosrdenství se zde prezentuje jako síla, která vše přemáhá, naplňuje srdce láskou a utěšuje odpuštěním.

Jiné podobenství nás zase učí křesťanskému životnímu stylu. Na Petrovu otázku kolikrát je třeba odpustit, Ježíš odpovídá: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale sedmdesát sedmkrát“ (Mt 18,22) a vypráví podobenství o „nelitostném služebníkovi“. Když si ho pán zavolá, aby

splatil velkou sumu, prosí jej na kolenou a pán mu dluh odpustí. Hned poté však potká jiného služebníka, který jemu dluží pár denárů a na kolenou jej prosí o slitování. On jej však odmítne a nechá uvěznit. Jeho pán se to dozví, velmi se rozhněvá, zavolá si tohoto služebníka a říká mu: „Neměl ses i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?“ (Mt 18,33) A Ježíš uzavírá: „Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“ (Mt 18,35)

Podobenství obsahuje hluboké ponaučení pro každého z nás. Ježíš prohlašuje, že milosrdenství není pouze Otcovo jednání, ale stává se kritériem k pochopení, kdo jsou jeho pravé děti. Jsme zkrátka povoláni žít milosrdenství, protože nejprve bylo prokázáno nám. Odpuštění urážek se stává nezjitelnějším výrazem milosrdné lásky a pro nás křesťany je imperativem, od kterého nemůžeme odhlédnout. Zdá se to obtížné, tolikrát odpouštět! A přece je odpuštění nástrojem, který je nám dán do rukou, abychom dosáhli vyrovnanosti srdce. Zanechat zášť, hněv, násilí a pomstu je nezbytnou podmínkou šťastného života. Přijmeme proto apo-

štolovu pobídku: „Slunce ať nezapadá nad vašim hněvem.“ (Ef 4,26) A zejména naslouchejme Ježíšovým slovům, jimiž učinil milosrdenství ideálem života a kritériem věrohodnosti naší víry: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5,7) Tímto blahoslavenstvím se během Svatého roku necháme obzvláště inspirovat.

Je jasné, že milosrdenství je v Písmu svatém klíčovým slovem, označujícím Boží jednání s námi. Bůh se neomezuje pouze na prohlášení o svojí lásce, ale činí ji viditelnou a hmatatelnou. Ostatně, láska by nikdy nemohla být abstraktním slovem. Pro svou povahu je konkrétním životem: úmysly, postoje a chování se ověřují v každodenních činech. Boží milosrdenství je jeho odpovědnost za nás. Bůh se cítí odpovědný, přeje si tudíž naše dobro a chce nás vidět šťastnými, plnými radosti a vyrovnanosti. Milosrdná láska křesťanů musí mít stejnou vlnovou délku. Jako miluje Otec, tak milují i děti. Jako je milosrdný On, tak jsme i my povoláni k milosrdenství jedněch vůči druhým.

Pokračování příště

ROZHOVOR S NOVOKNĚZEM P. MARTINEM RUMÍŠKEM

Pokud zalovíte v paměti a vzpomenete si na naši společnou pouť za otcem Norbertem Nawrathem do Boršic u Blatnice a okolí koncem září před dvěma roky, možná se vám vybaví nejen skvělý oběd v Nové Lhotě, ale také návštěva tamního kostela sv. Matouše a slova otce Norberta na téma bohoslovec farnosti. Martin Rumíšek, o kterém byla řeč, byl tehdy v pátém ročníku a již sloužil jako jáhen v kněžském semináři. Po ukončení studia byl poslán na roční jáhenskou praxi do Zábřeha a 27. června 2015 byl v olomoucké katedrále společně se čtyřmi spolubratry vysvěcen na kněze. Primiční mši

rozhovor

svatou slavil 6. července 2015, jak tomu bývá dobrým zvykem, ve své rodné farnosti. Jsem moc rád, že otec Martin přijal mé pozvání a v neděli 25. října 2015 slavil v našem kostele nejen mši svatou, ale také po ní uděloval novokněžské požehnání. Při této příležitosti mi odpověděl na několik otázek.

Stále můžeme žasnout nad Boží režíí situací a našich životů. Napřed jsme znali otce Norberta, nyní poznáváme i tebe. Jakým způsobem můžeš charakterizovat působení nám dobře známého otce Norberta v tvé rodné farnosti a co z jeho kněžství si chceš přenést i do svého působení?

Otce Norberta znám od roku 2007, kdy přišel

do naší farnosti. Znáám ho jako pohodového a vstřícného kněze. Jsem rád, že stál po mém boku celou dobu mé přípravy na kněžství. Rád vzpomínám na velikonoční svátky, které jsme trávili spolu ve službě farnosti. Do své kněžské služby si chci odnést jeho přístup k dětem i k mládeži. Mše pro děti, které jsem s ním zažil, to, jak s nimi pracoval, byla pro mě dobrá škola a teď mi to moc pomáhá v mé kněžské službě.

Vraťme se však k tobě. Co bys nám prozradil o sobě a o rodině, ze které pocházíš?

Jak už víte, pocházím z malé vesničky Nová Lhota z Jižní Moravy, konkrétně z regionu Hornácko. Zde jsem navštěvoval základní školu a prožil celé svoje dětství. Svoje středoškolské studium jsem v letech 2004-2008 absolvoval na Stojanově gymnáziu na Velehradě. Patřím k těm, kteří pamatují začátky a první roky tohoto obnoveného gymnázia. Mám mladšího bratra Michala a jsem zatím bez synovců a neteří.

Co bylo rozhodující pro to, aby ses vydal na cestu za kněžstvím, a jaké nástrahy jsi musel na této cestě překonávat?

Především to, že si mě Bůh zavolal. Povolání není jen ke službě kněze. Já sám jsem byl povolán ve svém životě minimálně už třikrát. Poprvé to bylo 16. července 1989, kdy mě Bůh povolal k životu na tomto světě. Podruhé to bylo 27. května 2001, v den, kdy jsem byl pokřtěný, kdy si mě Bůh povolal k životu s Ním, k životu ve víře v Něho. Z těchto dvou dat vidíte, že cesta k víře pro mě nebyla úplnou samozřejmostí. Byla plná různých těžkostí, ale nakonec to Bůh zařídil tak, že dřív, než jsem našel já Jeho, tak On našel mě. No a do třetice povolání, to bylo právě povolání k bližšímu a intimnějšímu životu s Bohem. S jeho následováním ve službě kněze. Toto povolání ke mně poprvé nějak přišlo asi ve dvanácti letech a pořád se mnou „rostlo“ i přes různá období, kdy člověk vůbec o kněžství neuvažoval. Nakonec jsem si v roce 2008 podal přihlášku a byl přijat ke studiu v Teolo-

gickém konviktu. Po tomto roce jsem nastoupil do Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci. V sobotu 13. července 2013 jsem byl vysvěcen otcem biskupem Josefem Hrdličkou na jáhna, v následujícím roce jsem ukončil studia na CMTF UP v Olomouci a před několika měsíci jsem byl vysvěcen otcem arcibiskupem Janem Graubnerem na kněze.

Ještě než jsi nastoupil do svého prvního působišťe, měl jsi příležitost osobně zakusit



nejen způsob života v USA, ale i praktický život kněze a věřících na tomto kontinentu.

Ano, přesně tak. V lednu 2014 jsem byl vybrán spolu se dvěma spolubratry z ročníku, abych strávil měsíc v USA ve státě Texas a seznámil se s potomky obyvatel, kteří přišli do USA z našich končin. Byla to velmi obohacující zkušenost.

Jaké máš koníčky a na čem si nejvíce pochutnáš?

Mezi moje koníčky patří na prvním místě sport - fotbal, florbal (naštěstí mám s ministranty a mládeží občas příležitost k těmto radovánkám), a dokonce v semináři jsem se párkrát odvážil vlézt do hokejové branky. Mezi moje další záliby patří turistika a vůbec rád chodím po horách a také rád fotím. Mé oblíbené jídlo - mám rád všechno (kromě králíka, kachny, husy a vnitřnosti).

Na místo, kde působíš, jsem byl poslán otcem arcibiskupem v roce 2008 i já. Bylo to místo - alespoň pro mě - náročné, ale přesto na něj vzpomínám moc rád. Jaké byly tvé pocity při „odvelení“ do Zábřeha?

Jedním slovem bylo to „překvapení“, protože v poslední době byl Zábřeh spíše místem kaplanským než jáhenským. Přiznávám, že když jsem viděl v oznámení o jáhenském působišti napsaných šest farností, tak jsem dostal docela strach, přece jen na úplného začátečníka to bylo dost a dost (ostatní spolubratři v jáhenské službě měli až na jednoho jen samostatnou farnost, další měl farnosti dvě).

Naše arcidiecéze je značně rozlehlá. Ty to zakušíš stejně jako náš rodák P. Radek Maláč

na vlastní kůži. Jak daleko to máš domů, jak dlouho trvá cesta a jak často jezdíš za příbuznými?

Pravda je ta, že když jedu domů, tak projedu skoro celou Moravu, protože domů to mám cca. 160 km. Cesta mi trvá zhruba dvě a půl hodiny, ale záleží na počasí. Domů jezdím jak kdy, většinou jednou za měsíc a půl.

Co by sis do své kněžské služby nejvíce přál?

Být věrný a vytrvat v kněžské službě až do smrti. Také bych si přál přivádět lidi stále blíže ke Kristu a jednou s nimi dojít až do nebeského království.

Díky za rozhovor, slova povzbuzení a za udělené novokněžské pozhennání.

P. Jindřich Peřina

ohlédnutí



■ NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES V BRNĚ

Dvoudenní duchovní obnovu s o. Jamesem Manjackalem v Brně, konanou ve dnech 15. až 17. října s mottem „Ježíš Kristus – chléb života“, jsme zakončili mší svatou na náměstí Svobody,



po které pokračoval program průvodem s Eucharistií na Zelný trh, kde otec arcibiskup Jan Graubner obnovil za celý náš národ smlouvu s Bohem a udělil svátostné pozhennání.

Mše svatá byla spojená s mnohými těžkostmi, jelikož se na náměstí pohybovalo hodně nevěřících a nechápajících turistů. Ale prožitek a účinky mše svaté jsou neopakovatelné a jedinečné! Tam, kde je Pán Ježíš, je i srdce národa! Ježíš ukrytý v Eucharistii putuje s námi a obrací naše oči i srdce k Bohu Otcí! K tomu, který jej poslal na tento svět, aby nás zachránil. A my jsme Jeho děti, které skrývá pod svými křídly. Jako orlice, která poskytuje svým mláďatům pokrm a ochranu, učí je létat, tak i náš Bůh chrání, krmí svým vlastním Synem a vysvobozuje naši duši z nebezpečí.

Budme stále srdcem i skutky s Ním. Jako ta kuřátka se k němu utíkejme. U něho je věčná radost, po jeho pravici je věčná slast. On nás ochrání a poskytne útočiště v každé chvíli našeho života. Zvláště v této těžké době.

A tuto lásku, ochranu a smlouvu se svým lidem obnovil při mši svaté Bůh se svým lidem skrze našeho drahého otce arcibiskupa Jana.

Když jsem ho tam viděla klečet před Ježíšem v Eucharistii, připadalo mi to, jako by to byl nový Mojžíš na hoře Sión a my ten lid putující do nové zaslíbené země.

Ludmila Štachová



TELEVIZE NOE

Chtěla bych touto cestou poděkovat otci Jindřichovi za to, že zařídil mým rodičům satelitní vysílání programů televize Noe a Lux. Oni nejdříve nechtěli, zdálo se jim to zbytečné. Nakonec se přece jen rozhodli, že si je pořídí.

Dnes jsou ale rádi, maminka už skoro rok ráno vstává s modlitbou růžence a tatínek se rád

dívá na přenosy se Svatým otcem z Vatikánu. Jelikož jim zdravotní stav už tolik neslouží a nemůžou dojet v neděli do kostela, můžou se alespoň takto zúčastnit mše svaté.

Určitě doporučuji všem, kteří ještě váhají nad tím, jestli si tyto programy pořídít, nebo ne. Nejsou jen o „modlení“.

Jana Slovákova



V neděli 8. listopadu udělil biskup Josef Hrdlička v Bratřejově svátost biřmování 11 mladým lidem. Za poslední čtvrtstoletí to bylo na tomto místě již čtvrté biřmování (1994, 2003, 2007).

církevní humor



Žijí dva zkažení a bohatí bratři, kteří si však za peníze u lidí kupují dobrou pověst, chodí do kostela a předstírají, že jsou zbožní křesťané.

Jeden z nich zemře, zrovna když chtěl kněz začít se stavbou nové kaple v kostele. Druhý bratr jde za knězem kvůli pohřbu a položí před něj šek pokrývající náklady na stavbu kaple.

„Mám jen jednu podmínku,“ řekne. „Na pohřbu musíte prohlásit, že můj bratr byl světec.“ Kněz slíbí a inkasuje šek. Druhý den na pohřbu začne kněz mluvit: „Tento muž byl zlý, bil ženu a děti, klamal bližní...“ a takto pokračuje dobrou čtvrthodinkou...

Pak uzavře: „Ale ve srovnání se svým bratrem to byl učiněný světec!“



■ ZA BÍLÉHO DNE

K titulům ve farní knihovně, které by neměly uniknout naší pozornosti, patří i film *Za bílého dne*, natočený roku 2005 (česká verze je z r. 2012). Nejde jistě o první ani poslední snímek zachycující téma v Itálii stále živé a bolestně pociťované, a to boj jedince s italskou mafií. Příběhu dodal na aktuálnosti fakt, že je založen na skutečných událostech (Sicílie začátku 90. let minulého století), a zaujme i hlavní postava – katolický kněz Giuseppe Puglisi (1937-1993). Snímek zachycuje úsek závěrečných tří let jeho života, kdy se vrací do rodné farnosti a snaží se uchránit děti ulice před vlivem mafie.

Film natočil roku 2005 italský režisér Roberto Faenza (*1943). Aktuálními společenskými problémy se zabývaly už některé jeho předchozí filmy a je vidět, že režisér zná velmi dobře prostředí, které zachycuje, a má také cit pro volbu herců, o čem svědčí i to, že film získal několik mezinárodních cen. Luca Zingaretti v hlavní roli (u nás známý i ze seriálu *Komisař Montalbano*) si např. z MFF v Karlových Varech 2005 odvezl Cenu za mužský herecký výkon.

Za bílého dne sice nepatří k těm uměleckým dílům, v nichž otázky křesťanské víry jsou ve středu pozornosti tvůrců, ale svými tématy (odvaha postavit se zlu, odpuštění, naděje) mohou zapůsobit na každého z nás. Zároveň je třeba připomenout, že postava tohoto statečného

kněze zůstává živá i v církvi – už v roce 1994 ho Jan Pavel II. nazval odvážným zastáncem evangelia a v roce v květnu 2013 byl blahorečen.



Film má 90 minut, český dabing a jeho součástí je i dvacetiminutový dokument *Muž, jenž mřít přeseň*. Rozhovory s některými žijícími pamětníky událostí, současnou mládeží i režisérem jsou vhodným doplňkem příběhu samotného.

DVD je ve farní knihovně.

PhDr. Miroslav Jaroščák



Farní zpravodaj, ročník XIV, číslo 12, prosinec 2015. Pro vnitřní potřebu vydává jedenáctkrát ročně Římskokatolická farnost Vizovice, Palackého náměstí 365, 763 12 Vizovice, telefon: 734 435 431, email: favizovice@ado.cz, internet: www.farnostvizovice.cz. Redakční rada: P. Jindřich Peřina, Mgr. Eliška Kořenková, PhDr. Miroslav Jaroščák. Podněty, příspěvky a informace lze odevzdávat na faře ve Vizovicích. Uzávěrka lednového čísla je v pátek 18. prosince 2015. Neprodejné. Prosíme o příspěvek 5,- Kč na výrobu.



3.	Čt	17.30	Za + rodiče Štěpánku a Miroslava Hermanovy, Libuši a Ludvíka Stloukalovy a za dar zdraví pro živou rodinu
4.	Pá	17.30	Za živou a + rodinu s prosbou o ochranu Panny Marie a za duše v očistci
5.	So	17.30	Za farníky a za živé i + členy společenství živého růžence
6.	Ne	9.00	Za + Marii a Karla Glückovy, syny Zdeňka a Karla s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie
7.	Po	17.30	Na poděkování za přijatá dobrodiní s prosbou o Boží požehnání pro rodinu Žůrkovu
			Slavnost NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE
8.	Út	17.30	Za všechny misionáře, jáhny, kněze, biskupy, za otce biskupa Josefa, arcibiskupa Jana a papeže Františka
10.	Čt	17.30	Za + Miroslava Straku, prarodiče, živou rodinu a za duše v očistci
11.	Pá	17.30	Za + Hedviku Lednickou, manžela a za živou rodinu
12.	So	17.30	Za živou a + rodinu Žůrkovu a Táborskou
13.	Ne	9.00	Za + Ludmilu a Bohuslava Richtra, Bohumila Nesvadbu a za živou rodinu
14.	Po	17.30	Za + rodinu Horovu, Mikulaščíkovu a za duše v očistci
17.	Čt	17.30	volné
18.	Pá	17.30	Za + Marii a Jana Poláškovy a za živou rodinu
19.	So	17.30	Za živou a + rodinu Gregarovu
20.	Ne	9.00	Za + Františka a Františku Žůrkovy, jejich zemřelé děti, živou rodinu a za duše v očistci
21.	Po	17.30	Za + Alenu a Jana Šternberské, rodinu Šternberskou a Poláškovu
23.	St	8.00	volné
24.	Čt	15.00	Za děti a jejich rodiny
		22.00	Za farníky a město Vizovice
			Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ
25.	Pá	9.00	Na úmysl dárce
			Svátek SVATÉHO ŠTĚPÁNA
26.	So	9.00	Za živou a + rodinu Hrubou, Váňovu, Drahomíru Hiessovou a za duše v očistci
			Svátek SVATÉ RODINY JEŽÍŠE, MARIE A JOSEFA
27.	Ne	9.00	Za rodiny naší farnosti
			Svátek SVATÝCH MLÁDÁTEK, MUČEDNÍKŮ
28.	Po	17.30	Za + Jana Baluska, prarodiče a za duše v očistci
31.	Čt	15.30	Na poděkování Pánu Bohu za uplynulý rok 2015